

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 7 maja 2014 r.

DOLiS/DEC-433/14/34720,34722,34725

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) w związku z art. 80c ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie ze skargi Pana M.B., na przetwarzanie jego danych osobowych przez E. Sp. z o.o., oraz Ministra Spraw Wewnętrznych,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M.B., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez E. Sp. z o.o., zwaną dalej Spółką, oraz Ministra Spraw Wewnętrznych, zwanego dalej Ministrem.

Skarżący podniósł, iż cyt.: „Na adres domowy otrzymałem [Skarżący] wezwanie do zapłaty od firmy E. spółka z o.o. za parkowanie samochodu na ulicy P. Wezwanie wystosowała do mnie [Skarżącego] ww spółka E., po uzyskaniu danych, jak się dowiedziałem [Skarżący] w jej siedzibie, z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców (CEPiK)”. W związku z powyższym Skarżący wniósł o cyt.: „(...) wyjaśnienie na jakiej podstawie spółce E. udostępniono moje [Skarżącego] dane osobowe, tzn moje [Skarżącego] imię, nazwisko, adres zamieszkania oraz to, że jestem [Skarżący] właścicielem samochodu Toyota Corolla [...]”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w przedmiotowej sprawie postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżący skorzystał z usług parkingowych, za które nie uiścił stosownej opłaty. Jak wyjaśniła Spółka w odpowiedzi na zarzuty wskazane w skardze cyt.: „Kontroler dokonując swoich

czynności służbowych, widząc samochód bez opłaty parkingowej wystawił Panu B. opłatę dodatkową, którą właściciel pojazdu nie raczył opłacić. (...) w celu uzyskania informacji o właścicielu pojazdu, E. Sp. z o.o. wystosowała stosowne zapytanie do CEPiK”.

2. W dniu 16 sierpnia 2012 r. Spółka zwróciła się, na podstawie art. 80C ust. 4 oraz art. 80D ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137) Prawo o ruchu drogowym do Ministra z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych lub informacji z Centralnej Ewidencji Pojazdów. Do wniosku Spółka dołączyła odpis z KRS, dowód uiszczenia opłaty od wniosku, upoważnienie dla pracownika firmy do występowania z takimi wnioskami, Regulamin Funkcjonowania Parkingu oraz Umowę Wynajmu Parkingu oraz po wezwaniu przez Ministra dokumentację fotograficzną.
3. Ministerstwo, w swoich wyjaśnieniach złożonych przed organem do spraw ochrony danych osobowych wskazało, iż cyt.: „(...) przedstawione dokumenty w wystarczającym stopniu uzasadniają istnienie po stronie wnioskodawcy interesu w pozyskaniu danych, a ich udostępnienie odbyło się zgodnie z przepisami prawa”.
4. Ministerstwo przekazało na rzecz Spółki w dniu [...] sierpnia 2012 r. dane osobowe w zakresie imienia, nazwiska, nr PESEL oraz adresu zamieszkania Skarżącego.
5. Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego w zbiorze o nazwie „[...]”.
6. Jak wskazała Spółka w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych cyt.: „E. Sp. z o.o. uzyskuje i przetwarza informacje z CEPiK na podstawie Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (...) art. 80C ust. 4, art. 80D ust. 1 pkt 2 w celu uzyskania informacji o właścicielu pojazdu, który to właściciel jest naszym dłużnikiem w związku z nieopłaceniem opłaty dodatkowej. Opłata dodatkowa jest regulaminową karą za nieopłacenie czasu postoju pojazdu na parkingu E. Sp. z o.o. Dane właściciela pojazdu są pozyskiwane w celu podjęcia działań windykacyjnych”.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa obowiązki administratora danych osobowych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych

prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Wskazać należy, iż po stronie Ministerstwa nie doszło do naruszenia zasad ochrony danych osobowych, albowiem spełniona została przesłanka legalności procesu przetwarzania danych Skarżącego w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Zgodnie z art. 80C ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137), dane lub informacje zgromadzone w ewidencji udostępnia się, o ile są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, następującym podmiotom, z zastrzeżeniem ust. 2: 1) Policji; 1a) Inspekcji Transportu Drogowego; 2) Żandarmerii Wojskowej; 3) Straży Granicznej; 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu; 4a) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, 5) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego; 6) sądom; 7) prokuraturze; 8) organom kontroli skarbowej, organom celnym i wywiadowi skarbowemu; 9) Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu; 9a) Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych; 9b) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych - w celu umożliwienia zabezpieczenia ustawowym prawem zastawu należności z tytułu składek, do których poboru Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest zobowiązany; 10) organom właściwym w sprawach rejestracji pojazdów; 10a) strażom gminnym (miejskim); 11) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych; 12) komornikom sądowym; 13) administracyjnym organom egzekucyjnym oraz organom podatkowym; 14) wojskowym komendantom uzupełnień; 15) ministrowi właściwemu do spraw środowiska; 16) ministrowi właściwemu do spraw transportu; 17) ministrowi właściwemu do spraw łączności; 18) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego (ust. 1). Dane lub informacje o pojazdach, o których mowa w art. 73 ust. 3, udostępnia się wyłącznie podmiotom określonym w ust. 1 pkt 1-8 (ust. 2). Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji udostępnia się także na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu wymienionego w art. 73 ust. 5, których one dotyczą (ust. 3). Każdy może uzyskać, nieodpłatnie, potwierdzenie lub zaprzeczenie zgodności danych zawartych w dowodzie rejestracyjnym lub pozwoleniu czasowym z danymi zgromadzonymi w ewidencji, za pośrednictwem ePUAP, o której mowa w art. 19a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.) (ust. 3a). Potwierdzeniu lub zaprzeczeniu, o którym mowa w ust. 3a, podlegają następujące dane: 1) marka pojazdu; 2) seria i numer dowodu rejestracyjnego albo pozwolenia czasowego; 3) dane

określone w art. 80b ust. 1 pkt 1 lit. c, d, g i pkt 5 lit. a i odpowiednio lit. c albo lit. d (ust. 3b). W celu uzyskania potwierdzenia lub zaprzeczenia, o którym mowa w ust. 3a, jest wymagane podanie wszystkich danych wskazanych w ust. 3b (ust. 3c). Potwierdzenie lub zaprzeczenie, o którym mowa w ust. 3a, może otrzymać osoba, której tożsamość została ustalona w sposób określony w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (ust. 3d). Minister właściwy do spraw wewnętrznych może udostępnić dane lub informacje zgromadzone w ewidencji innym podmiotom niż wymienione w ust. 1-3, w tym osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, jeżeli wykażą swój uzasadniony interes (ust. 4). Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji są przekazywane do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych i niekomercyjnych, w sposób wykluczający możliwość identyfikacji osób lub pojazdów, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej (ust. 5). Dane lub informacje zebrane w ewidencji udostępnia się, z zastrzeżeniem ust. 7, na pisemny, uzasadniony wniosek zainteresowanego podmiotu (ust. 6). Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji mogą być udostępniane podmiotom zagranicznym w celu wypełnienia postanowień ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, a także wykonania aktu prawa stanowionego przez organizację międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem. Tryb i sposób udostępniania danych określają ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, akty prawa stanowionego przez organizację międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub porozumienia zawarte pomiędzy właściwymi ministrami państw członkowskich Unii Europejskiej (ust. 6a). Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyrazić zgodę, w drodze decyzji, na udostępnienie danych lub informacji zgromadzonych w ewidencji podmiotom, o których mowa w ust. 1, albo ich jednostkom organizacyjnym, za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności składania pisemnego wniosku, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki: 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane lub informacje uzyskał; 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych lub informacji niezgodnie z celem ich uzyskania; 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności (ust. 7). Minister właściwy do spraw wewnętrznych, kierując się potrzebami ujednoczenia wniosków oraz usprawnienia procesu udostępniania danych z centralnej ewidencji pojazdów, określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3 i 6 (ust.8).

Ponadto z uwagi na treść art. 80D ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym, udostępnienie danych lub informacji zgromadzonych w ewidencji następuje dla podmiotów, o których mowa w art. 80c ust. 4 i 5 – odpłatnie.

Wskazać zatem należy, iż Ministerstwo udostępniło na rzecz Spółki dane osobowe Skarżącego zawarte w zbiorze Cepik w oparciu o art. 80C ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym w związku z wykazaniem przez Spółkę interesu prawnego poprzez przesłanie dokumentów wskazujących na potrzebę ich pozyskania.

Odnosząc się zaś do twierdzenia Skarżącego zawartego w skardze, iż cyt.: „(...) nie jeździłem [Skarżący] tym samochodem ani go nie parkowałem [Skarżący]”, wskazać należy, iż do kompetencji organu do spraw ochrony danych osobowych nie należy rozstrzyganie w przedmiocie istnienia lub nieistnienia wierzytelności, w tym zasadności lub niezasadności jej dochodzenia przez wierzyciela względem dłużnika. Takie sprawy, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101), są sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. Zgodnie z art. 189 ustawy Kodeks postępowania cywilnego, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Generalny Inspektor w niniejszej sprawie dokonał oceny legalności udostępnienia przez Ministra na rzecz Spółki danych osobowych Skarżącego uwzględniając całokształt materiału dowodowego oraz przepisy prawa, w tym przepisy ustawy o ochronie danych osobowych i ustawy Prawo o ruchu drogowym. Odwołując się natomiast do regulacji art. 18 ust. 1 ustawy należy zaznaczyć, iż Generalny Inspektor nakazuje z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócenie stanu zgodnego z prawem w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. W rozpatrywanej sprawie brak jest podstaw do wydania decyzji nakazującej przywrócenie stanu zgodności z prawem, albowiem przetwarzanie danych osobowych Skarżącego odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

W tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.